

2 Gange ere fremkomne med. De have mødt beſtemt og afgjort Modſtand hos Miniſteren, beſtemt og afgjort Modſtand hos en ikke ringe Del af dette Thing, og endelig have de ikke i det andet Thing fundet den allermindſte Sympathi, ja, der har ikke engang hævet ſig en eneſte Stemme for det, de Herrer anſaa for Hovedpunktet i deres Forſlag, nemlig Tredeſingen. Jeg tror derfor, at man med en vis Ret kan ſige, hvad der blev ytret forleden Dag, at de Herrer ligge ſlaagne paa Balcn. Det er umuligt for dem at komme videre med denne Sag, for hvilken de have ſægtet. De ville gjøre et hæderligt Tilbægetog gennem denne Dagsorden, og forſaavidt ſkulde jeg gjerne følge dem i Henhold til det gamle Ord; at man ſkal bygge ſin Fjende en gylden Bro, hvis der ikke var forbundet dermed andre Omſtændigheder, andre Forhold, ſom gjøre det umuligt for den, der har en anden Overbeviſning, at følge dem. Denne Dagsorden vilde have paſſet fortræffeligt overfor de Herrerſ berømte 4 Reſolutioner. Da de fremkom, ukjendte iforveien, ubearbejdede i den offentlige Diſkuſſion, kunde der have været Anledning til at gjøre Ende paa dem med den Erklæring, at Sagen trængte til yderligere Overveiſe. Der kunde da have været Anledning til at opfordre Miniſteren til at tage dem under Overveiſe, til derefter at fremkomme med Forſlag til en Reform, men nu, efterat Miniſteren har taget Sagen i ſin Haand, efterat han har fremlagt Forſlag til en Reform, ſom er bleven vidtløftigt og gjennemgaaende bearbejdet i ſit Hovedpunkt i dette Thing, og efterat det har fundet Tilſlutning i det andet Thing, nu at ende Sagen med en ſaadan Dagsorden, det vilde forekomme mig at være høit mærkværdigt. Jeg ſkal indrømme, at denne Dagsorden er overmaade moderat; den er endogſaa fuldkændig tam, den opſtiller intet Program for Fremtiden, denønſter blot en Overveiſe, hvoraf den haaber en Udbjævning, og hvorpaa den bygger et Haab om, at Miniſteren ſaa vil komme med et Forſlag, men uden at den giver den allermindſte Antydning om Indholdet af et ſaadant Forſlag. Det er alſaa et Tilbægetog fra den Stilling, de ærede Forſlagsſtillere indtog, da de ſaa fulde af Haab

om, Seir kom med deres Reſolutioner og vilde ſtorme dem, igjennem Thinget. Retop dette, at Dagsordenen forekommer mig at være ſaa intetſigende og indholdslos, gjør, at jeg kun kan tillægge den een Betydning, den, at den vil ſlaa det Lovforſlag ihjel, ſom nu foreligger, og ſom Mange ſætte Pris paa. Forſaavidt kan det jo være en overmaade heldig taktiſk Bevægelse af de Herrer at vælge denne Form, hvorved man tror lettere at kunne modsætte ſig et Forſlag; man ikke yn-der, men med Henſyn til Fremtiden, med Henſyn til at viſe den Vej, man ſkal gaa, med Henſyn til Thingets Opfattelse af diſſe Forhold tror jeg, at Dagsordenen ikke har Noget at ſige. Den ærede Miniſter har gjennemgaaet Dagsordenens ſforſkjellige Punkter, og jeg ſkal ikke komme tilbage dertil. Kun ſkal jeg gjøre opmærksom paa, at det dog ſynes noget underligt, at man nu fordrer en nøiere Overveiſe, medens man dengang var fuldt færdig. Da ſkulde man have overveiet det; men da var man ſikker paa, at den rette Vej var at dele Skolen i 3 Dele, at nedlægge flere Skoler, at nedlægge flere Klafſer; men nu ſkal alt dette nøiere behyſes. Det havde dog været ønskeligere, om de Herrer dengang havde opfordret os til at overveie det, end nu, thi nu have vi overveiet det, og vi, der ſtaa i Mindretallet, ere komne til den Erkendelse, at denne Vej ikke er heldig, og jeg tror, at det maa anerkjendes, at med Henſyn til Fordelingen have de Herrer fuldelig erfaret, at denne Ide ingenlunde er moden, ingenlunde er ſkikket til at føres ind i Livet. Der er ganſke viſt en Forſkjel imellem den ærede Ordſfører og mig i Opfattelsen af, hvorledes ſlige Reforme ſkulle gennemføres. Det forekommer mig, at den ærede Ordſfører er noget febril i ſin Reformſyge. Saasnart han har fattet en Ide om en ſaadan Reform, tror han, at den ſtrar er færdig til at udføres i Livet. Efter min Overbeviſning fordres der ganſke andre Betingeſer. Foruden at være bearbejdet, naar den fremkommer, fordres ogſaa, at den ſkal være anerkjendt, og at den ſkal have havt Tid til at vinde Tilhængere, Tid til at gjøre ſig gjældende i den offentlige Mening, ſaaledes at Reformen kan modtages af en oplyſt